

Dr.hab. Vasile BAHNARU
la 60 de ani

Filolog, domeniul științific: specialist în limbi romanice. Doctor habilitat în filologie (2008), conferențiar cercetător (2009), director interimar al Institutului de Filologie al A.Ș.M. (din iulie 2009).

Născut la 24 octombrie 1949 în s. Micleușeni, Nisporeni, Republica Moldova. A absolvit Facultatea de litere a Institutului Pedagogic „Ion Creangă” din Chișinău (1976). A activat în calitate de profesor de limbă și literatură la Școala medie nr. 29 din Chișinău (1976 – 1977). A urmat studiile de doctorat din cadrul Institutului de Limbă și Literatură al Academiei de Științe a Moldovei (1979 – 1982). Activează în calitate de laborant superior (1976 – 1977), cercetător științific inferior (1982 – 1986), cercetător științific (1986 – 1988), cercetător științific superior (1988 – 1990), șef interimar de secție (1990 – 1990) la Institutul de Limbă și Literatură al A.Ș.M. (azi Institutul de Filologie).

O perioadă ocupă funcții importante în cadrul unor structuri guvernamentale și de specialitate: director general al Departamentului de Stat pentru Edituri, Poligrafie și Difuzare a Cărților al R. Moldova (1990 – 1992), director adjunct al Centrului Național pentru Standarde de Limbă (1992 – 1993), director executiv al Asociației Naționale de Terminologie (1993 – 1998). Din 1996 până în 2006 este redactor coordonator al Întreprinderii de Stat Editorial-Poligrafice „Știința”, iar în 2006 revine la Institutul de Filologie al A.Ș.M., unde activează în funcția de cercetător științific coordonator

(august – noiembrie 2006), apoi urmează studiile de postdoctorat (2006–2008), la finele cărora susține cu succes teza de doctor habilitat în filologie. În iulie 2009 este numit în funcția de director interimar al Institutului de Filologie al A.Ș.M.

Autor a peste 100 de studii și articole, inclusiv 4 monografii (1 coautor), 5 dicționare (3 coautor), 1 manual (în colaborare). Sunt bine cunoscute studiile monografice *Mutații de sens (cauze, modalități efecte)*, Chișinău, Știința, 1988, *Practicum la lexicologie*, Chișinău, Știința, 1991 (coautor, Gheorghe Popa), *Elemente de lexicologie și lexicografie*, Chișinău, Știința, 2008, *Elemente de semasiologie română*, Chișinău, Știința, 2009, precum și lucrări importante de alt gen: *Dicționar de omonime*, Chișinău, Lumina, 1988 (coautori: V. Purice, V. Botnarciuc, I. Zaporojan), *Dicționar explicativ pentru elevi*, Chișinău, Lumina, 1990 (coautor, Veronica Purice), *Mic dicționar de neologisme*, București, Nemira, 1994 (coautor), *Dicționar de omonime*, Chișinău, Știința, 2005, *Dicționar de antonime*, Chișinău, Știința, 2007.

Este unul din combatanții activi pentru revenirea limbii române din Moldova la grafia latină și pentru a-i acorda acesteia statutul de limbă de stat, semnând în acest sens numeroase articole publicistice și științifice în presa periodică din anii 1988-1990, impunându-se în mod special articolul *Mai adevărat ca adevărul* („Nistru”, iunie, 1988) și *Alfabet pe banca acuzaților* („Literatura și arta”, 10.06.1989), ambele fiind scrise în colaborare cu renumitul cercetător lingvist și publicist Constantin Tănase. S-a afirmat ca un specialist notoriu în semasiologia, lexicologia și istoria limbii române și ca un luptător consecvent pentru afirmarea limbii române în toate domeniile vieții politice, economice și spirituale.

Este redactor-șef al publicației de lingvistică „Buletinul Institutului de Lingvistică”, redactor-șef adjunct al revistei de specialitate „Revistă de lingvistică și știință literară”, editate de Institutul de Filologie; președinte al Seminarului științific la specialitatea *Limba română* din cadrul Institutului de Filologie; președinte al Consiliului științific al Institutului de Filologie al A.Ș.M.; membru al Uniunii Scriitorilor din Moldova.